

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

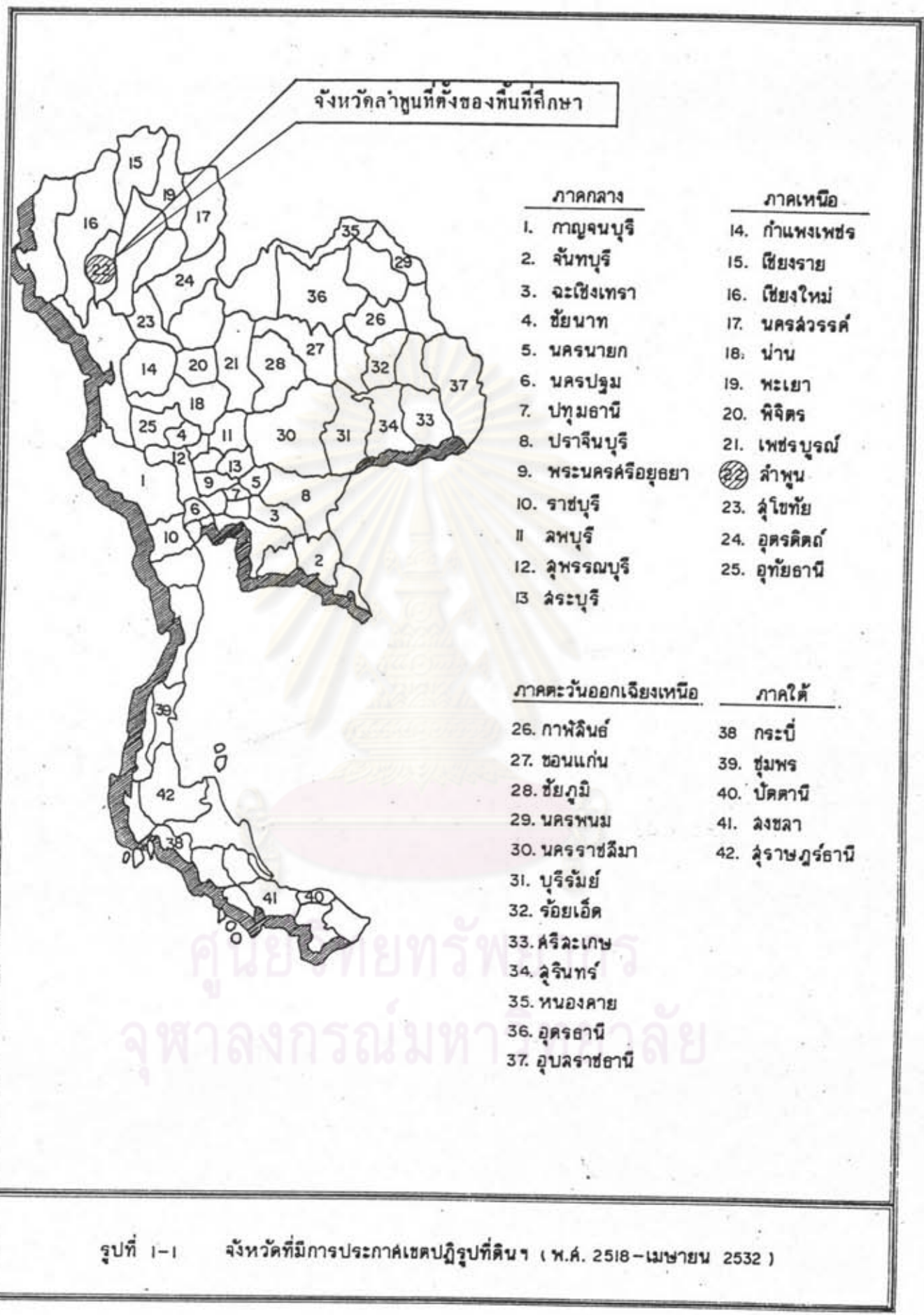
ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพในการเกษตร ดั้งนั้นที่ดินจึงเป็นปัจจัยสำคัญและเป็นรากฐานเบื้องต้นของการผลิตทางเกษตรกรรม ในปัจจุบันจำนวนประชากรของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความต้องการด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย และที่ดินทำกิน จึงมีเพิ่มขึ้นตามลำดับ แต่จำนวนเนื้อที่ทำการเกษตรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าความต้องการของประชาชน จึงเป็นเหตุให้เกิดกรณีพิพาทเกี่ยวกับที่ดินเสมอ ในบางครั้ง การขยายพื้นที่เพาะปลูกก็ดำเนินการโดยการหักร้างถางป่า ซึ่งมีไม้ต่าง ๆ ที่มีค่าและทำลายสภาพของต้นน้ำลำธาร นอกจากนี้ที่ดินสำหรับการเกษตรที่มีอยู่มาก ไม่ได้รับการปรับปรุงและบำรุงเท่าที่ควร ผลผลิตที่ได้จึงต่ำลง ประกอบกับผลผลิตมีราคาต่ำ เนื่องจากเกษตรกรรมมีอำนาจการต่อรองน้อย ความยากจนจึงปรากฏทั่วไปในสังคมชนบท ยังผลให้เกษตรกรบางคนต้องเปลี่ยนฐานะจากเกษตรกรเจ้าของที่ดินมาเป็น ผู้เช่าที่ดิน และผู้ไร้ที่ทำกิน ตามลำดับ ผู้เช่าที่ดินในบางท้องที่ต้องเสียค่าเช่าที่ดินสูงเกินสมควร ผลจากการที่เกษตรกรไม่ได้รับความเป็นธรรมและเสียเปรียบจากการเช่าที่ดินและการจำหน่ายผลิตผล ตลอดมา ทำให้เกิดภาวะความยุ่งยากทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง และการเมืองของประเทศ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องเข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยวิธีการปฏิรูปที่ดินเพื่อช่วย เกษตรกรมีที่ดินทำกิน และให้การใช้ที่ดินเกิดประโยชน์มากที่สุด พร้อมกับการจัดระบบการผลิต และจำหน่ายผลผลิตการเกษตรเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เกษตรกร โดยรัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติ การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมขึ้นมาใช้เมื่อปี พ.ศ. 2518 ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองแนวนโยบายที่ สำคัญของรัฐบาล ในการพัฒนาประเทศตั้งแต่เริ่มมาจนถึงปัจจุบันซึ่งอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530-2534) โดยให้การช่วยเหลือเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ ให้มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น ตลอดจนการลดความเหลื่อมล้ำในฐานะ ของบุคคลในทางเศรษฐกิจ และสังคมตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานปฏิรูป ที่ดินตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2518 มีฐานะเป็นทบวงการเมืองเทียบเท่ากรม โดยมีเลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมเป็นหัวหน้าสำนักงานและพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518

มาตรา 4 ได้ให้ความหมาย การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ว่า "เป็นการปรับปรุงเกี่ยวกับสิทธิ และการถือครอง ในที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รวมถึงตลอดถึงการจัดที่อยู่อาศัย ในที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น โดยนำที่ดินของรัฐหรือที่ดินที่ซื้อหรือเวนคืนจากเจ้าของที่ดินซึ่งมิได้ทำประโยชน์ ในที่ดินนั้นด้วยตนเอง หรือมีที่ดินเกินสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อจัดให้แก่เกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือ เกษตรกรที่มีที่ดินเพียงเล็กน้อย ไม่เพียงพอต่อการครองชีพและสถาบันเกษตรกรได้เช่า/เช่าซื้อ หรือ เข้าทำประโยชน์โดยรัฐให้ความช่วยเหลือ ในการพัฒนาอาชีพเกษตรกร การปรับปรุงทฤษฎีเกษตรกรรมชาติและปัจจัยการผลิต ตลอดจนการผลิตและการจำหน่ายให้เกิดผลดียิ่งขึ้น" จากการดำเนินงานที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ได้ประกาศเขตปฏิรูปที่ดินและ จัดที่ดินทำกิน ให้แก่เกษตรกร ตลอดจนส่งเสริมพัฒนาอาชีพทั้งในด้านการเกษตรและนอกเหนือจาก อาชีพทางด้านเกษตร รวมทั้งสิ้น 42 จังหวัด ดังรายละเอียดแสดงในรูปที่ 1-1 โดยได้ตั้ง วัตถุประสงค์ของงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมไว้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับสิทธิ และการถือครอง ในที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำให้ เกษตรกร ได้มี โอกาสเป็น เจ้าของที่ดินหรือมีที่ดินประกอบอาชีพอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดความ เชื่อมั่น ในที่ดินถือครอง อันจะนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน ให้เหมาะสมเพื่อ การผลิตที่ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นการกระจายรายได้สู่เกษตรกรและชาวชนบทที่ยากจน เพื่อให้สามารถ ดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่สภาพ อย่างน้อยที่สุดให้อยู่ในระดับเดียวกับมาตรฐานของท้องถิ่น และ ของประเทศ
3. เพื่อเป็นการพัฒนาอาชีพเกษตรกรและการใช้ทฤษฎีที่ดินเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยการผลิต ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ตลอดจนการนำเทคโนโลยีที่ เหมาะสมมาใช้ ในการประกอบอาชีพทางด้านเกษตร
4. เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ อันอาจจะเกิดจากการละทิ้งถิ่นฐานมา ประกอบอาชีพในเมือง ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย ดังนั้น ส.ป.ก. จึงมีความจำเป็น ที่จะต้องส่งเสริมสร้างความเจริญในท้องถิ่นทุรกันดารในชนบท อันจะมีผลทำให้เกิดความเจริญและ ความมั่นคงของชาติสืบต่อไป

น้ำนั้นเป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสังคมชนบทด้วยแล้ว ความต้องการ (Needs) น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งนับเป็นปัจจัยพื้นฐานอันดับแรกที่รัฐจะต้องให้ ความช่วยเหลือ ในการจัดหาให้เพียงพอต่อความต้องการ รวมถึงการสนับสนุนจัดสร้างแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรกรรมอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจาก ในสังคมชนบท ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ส.ป.ก. จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำ ซึ่งเป็นปัจจัยในการส่งเสริมแผนการผลิตให้ สามารถดำเนิน ไปได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งถ้าหากพิจารณาถึงลักษณะงานพัฒนาแหล่งน้ำแล้ว จะเห็นว่า

จังหวัดลำพูนที่ตั้งของพื้นที่ศึกษา

ภาคกลาง	ภาคเหนือ
1. กาญจนบุรี	14. กำแพงเพชร
2. จันทบุรี	15. เชียงราย
3. ฉะเชิงเทรา	16. เชียงใหม่
4. ชัยนาท	17. นครสวรรค์
5. นครนายก	18. น่าน
6. นครปฐม	19. พะเยา
7. ปทุมธานี	20. พิจิตร
8. ปราจีนบุรี	21. เพชรบูรณ์
9. พระนครศรีอยุธยา	22. ลำพูน
10. ราชบุรี	23. ลำปาง
11. ลพบุรี	24. อุตรดิตถ์
12. อุพหภูมิบุรี	25. อุทัยธานี
13. สระบุรี	

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
26. กาฬสินธุ์	38. กระบี่
27. ชอนแก่น	39. ชุมพร
28. ชัยภูมิ	40. ปัตตานี
29. นครพนม	41. สงขลา
30. นครราชสีมา	42. สุราษฎร์ธานี
31. บุรีรัมย์	
32. ร้อยเอ็ด	
33. ศรีสะเกษ	
34. สุรินทร์	
35. หนองคาย	
36. อุดรธานี	
37. อุบลราชธานี	

รูปที่ 1-1 จังหวัดที่มีการประกาศเขตปฏิรูปที่ดินฯ (พ.ศ. 2518-เมษายน 2532)

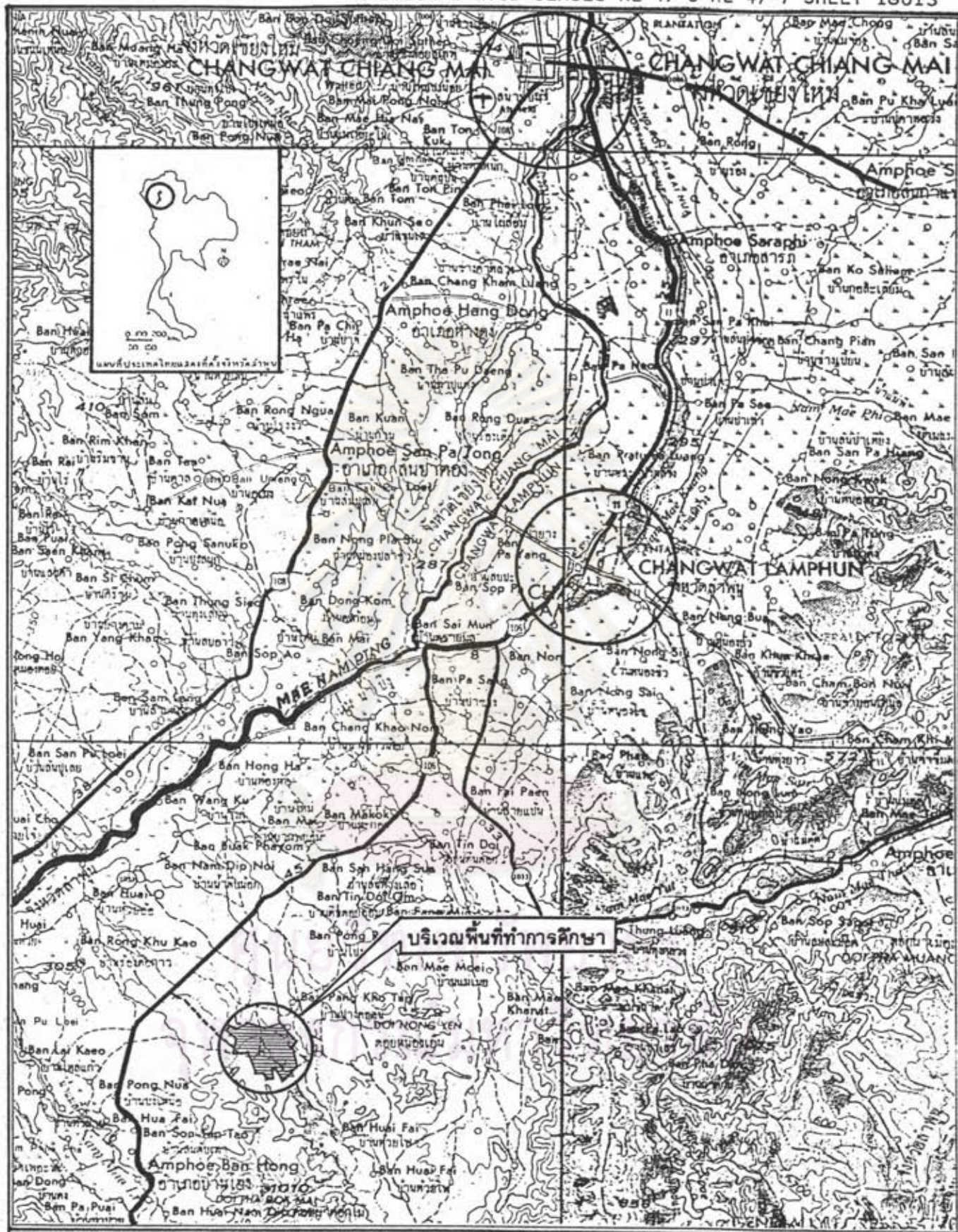
มีหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่หลายหน่วยงาน แต่อย่างไรก็ตาม ส.ป.ก. จำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือตนเองในเบื้องต้นก่อน ก่อนที่หน่วยงานอื่น ๆ จะเข้ามาช่วยเหลือซึ่งอาจทำให้เกิดความล่าช้า ประกอบกับงานพัฒนาชนบทเป็นงานที่รอไม่ได้ เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินฯ เกษตรกรคงไม่มีอะไรจะกิน เกิดความเบื่อหน่ายท้อแท้แล้วก็คงต้องอพยพย้ายถิ่นฐาน ไปอยู่ที่อื่น และขายที่ดินให้แก่คนอื่นต่อไป ซึ่งก็หมายถึงว่าการปฏิรูปที่ดินไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ส.ป.ก. จึงดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรต่อการขาดแคลนแหล่งน้ำ ในเขตพื้นที่โครงการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรรมเท่านั้น

การพัฒนาแหล่งน้ำ ในเขตพื้นที่โครงการปฏิรูปที่ดิน แปลงที่ 4 อ.ป่าซาง จ.ลำพูน ดังรูปที่ 1-2 และ 1-3 ยึดเอาวัตถุประสงค์นโยบายการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเป็นหลัก ซึ่งนโยบายดังกล่าว มิได้มุ่งหวังในด้านผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจ แต่มุ่งหวังที่จะแก้ไขปัญหาความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ตลอดจนเพื่อการเกษตรกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรในเขตพื้นที่โครงการปฏิรูปที่ดิน ให้มากที่สุด ดังนั้น เพื่อให้การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมสามารถดำเนินการต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์และสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย การศึกษาศักยภาพเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำ จึงมีความจำเป็นอันดับแรกที่จะสัมบูรณ์ ให้เกษตรกรสามารถดำเนินแผนการผลิตซึ่งกำหนดไว้ตลอดปีและสร้างความมั่นใจให้แก่เกษตรกร โดยการลดอัตราการเสี่ยงในการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรกรรม ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ตามสมควรแก่อัตตภาพ

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษากาการพัฒนาแหล่งน้ำ ในเขตพื้นที่โครงการปฏิรูปที่ดิน แปลงที่ 4 อ.ป่าซาง จ.ลำพูน เป็นการศึกษามุ่งหาแนว โนม์ของความเป็นไปได้และจัดลำดับความสำคัญของประเภทงานพัฒนาแหล่งน้ำตามความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรมแหล่งน้ำ เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในอนาคตต่อไปภายใต้กฎเกณฑ์เงื่อนไขต่าง ๆ ทั้งสภาพทางกายภาพและสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

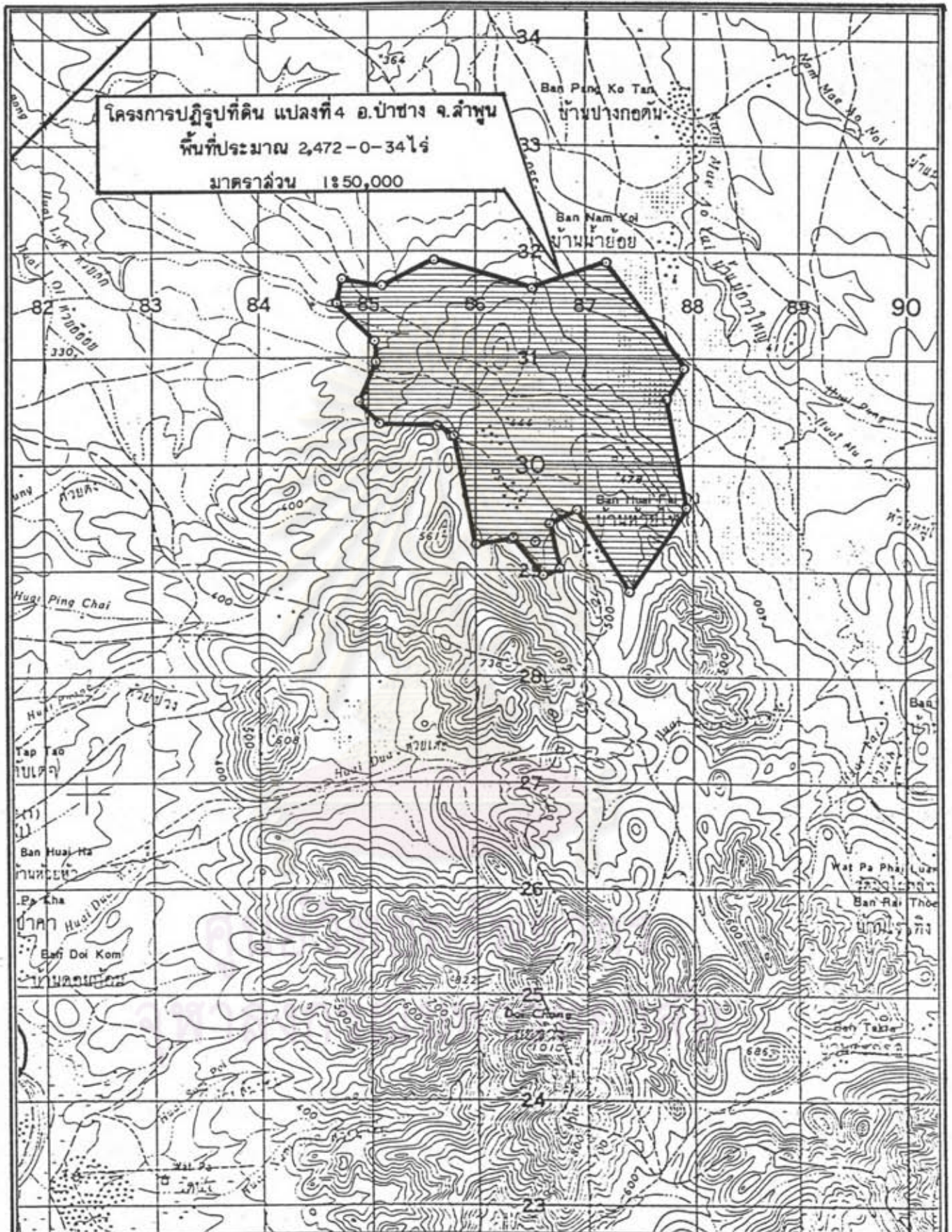
1. เพื่อศึกษาประเมินผลการพัฒนาแหล่งน้ำที่ผ่านมาในอดีต
  2. เพื่อศึกษาศักยภาพและขีดจำกัดของแหล่งน้ำ ในพื้นที่ศึกษา
  3. เพื่อศึกษากำหนดลักษณะ, ขนาดและประเภทของการพัฒนาแหล่งน้ำ ในพื้นที่ศึกษา
- โครงการปฏิรูปที่ดิน แปลงที่ 4 อ.ป่าซาง จ.ลำพูน สำหรับเป็นแนวทางในการกำหนดแผนงานและประมาณการงบประมาณค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแหล่งน้ำในเบื้องต้น

รูปที่ 1-2 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งบริเวณพื้นที่ทำการศึกษ

มาตราส่วน 1:250,000

รูปที่ 1-3 แผนที่บริเวณพื้นที่ทำการศึกษา โครงการปฏิรูปที่ดิน แปลงที่ 4 อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

4. เพื่อสรุปและเสนอแนะวิธีการศึกษาการพัฒนาแหล่งน้ำ สำหรับเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานการพัฒนาแหล่งน้ำ ในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

1.3 ขอบข่ายของการศึกษา

การศึกษาดังนี้เป็นการศึกษา โดยการนำหลักวิชาการทางด้านวิศวกรรมแหล่งน้ำและเศรษฐศาสตร์วิศวกรรมมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาศึกษาสภาพของแหล่งน้ำในบริเวณพื้นที่ทำการศึกษาดูตลอดจนสภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้น้ำในอดีต/ปัจจุบัน และความต้องการในอนาคต โดยนำผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่พื้นที่ศึกษา และพื้นที่อื่น ๆ ในเขตปฏิรูปที่ดิน ขอบข่ายการศึกษาดังนี้มุ่งศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ศึกษาประเมินศักยภาพของแหล่งน้ำ ในเขตพื้นที่โครงการปฏิรูปที่ดิน แปลงที่ 4
  - อ.ป่าซาง จ.ลำพูน โดยแยกตามประเภทของงานพัฒนาแหล่งน้ำ ดังนี้
    - งานพัฒนาแหล่งน้ำฝน เช่น ถังเก็บน้ำฝน, สระเก็บน้ำฝน
    - งานพัฒนาแหล่งน้ำผิวดิน เช่น อ่างเก็บน้ำ, ฝายน้ำล้น, สระเก็บน้ำ
    - งานพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดิน เช่น บ่อน้ำตื้น, บ่อน้ำบาดาล
2. ศึกษาปริมาณความต้องการและสภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้น้ำในปัจจุบัน และแนวโน้มการใช้ทรัพยากรน้ำในอนาคต เพื่อกำหนดแนวทางในการป้องกันการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรกรรมในอนาคต
3. ศึกษาหาแนวทางในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ด้วยเงินลงทุนต่ำสุด โดยพิจารณาจากความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรม ให้ประสานประโยชน์สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด

1.4 ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการศึกษาดังกล่าวข้างต้น มีขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 1-1 ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. สรุปรวบรวมผลการดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำในบริเวณพื้นที่ศึกษาที่ผ่านมาในอดีต เพื่อประเมินวิเคราะห์สถานการณ์สภาพการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ ตลอดจนศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ตารางที่ 1-1 ขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการศึกษา

ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา	วิธีการดำเนินการศึกษา
1. สรุปรวบรวมผลการดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำในบริเวณพื้นที่ศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมผลงานและงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาทางด้านแหล่งน้ำในอดีตที่ผ่านมา - สรุปลักษณะ, ขนาด, ประเภท ตำแหน่งของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในบริเวณพื้นที่ศึกษาลงในแผนที่ 1:50,000, 1:10,000 หรือละเอียดกว่า
2. รวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมข้อมูลทางอุทกนิยามวิทยา อุทกวิทยา อุทกธรณีวิทยา ตลอดจนแผนที่ต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน - รวบรวมเอกสารข้อมูลการศึกษาที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ศึกษาหรือบริเวณใกล้เคียง - สืบตรวจสอบการใช้น้ำในปัจจุบัน แนวโน้มและทัศนคติของเกษตรกรในการจัดระบบการใช้น้ำ และแผนการเกษตร
3. ศึกษาความเหมาะสมทางวิศวกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ข้อมูลและบ่งชี้ศักยภาพของแหล่งน้ำในบริเวณพื้นที่ศึกษา - วิเคราะห์ปริมาณความต้องการใช้น้ำและการจัดการที่มีอยู่ในปัจจุบัน และแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อป้องกันการขาดแคลน - กำหนดโครงการย่อยต่าง ๆ ในการพัฒนาแหล่งน้ำผืน แหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน
4. ศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - การประมาณราคาค่าก่อสร้างขั้นต้นโครงการย่อยต่าง ๆ - จัดลำดับความสำคัญของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในบริเวณพื้นที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์โดยวิธีเงินลงทุนโครงการต่ำสุด
5. สรุปผลการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - สรุปแนวทางในการวางแผนการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ศึกษา
6. ข้อเสนอแนะ	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อเสนอแนะขั้นตอนและวิธีการในการศึกษาศักยภาพของแหล่งน้ำ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำในเขตปฏิรูปที่ดินอื่น ๆ ต่อไป
7. จัดทำรายงานวิทยานิพนธ์	<ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา - จัดนิพนธ์และตรวจสอบแก้ไข

2. รวบรวมข้อมูลซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทางอุตุนิยมวิทยา อุตกวิทยา อุตกธรณีวิทยา ธรณีวิทยา และส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์วิจัยศึกษาสภาพของแหล่งน้ำ และประเมินความต้องการใช้น้ำในเขตพื้นที่ศึกษา
3. ศึกษาศึกษาสภาพของแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ศึกษา ปริมาณความต้องการใช้น้ำตลอดจนการพัฒนาและการจัดการที่มีอยู่ในปัจจุบันและแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อป้องกันการขาดแคลน เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานวิธีต่าง ๆ ซึ่งมีความเหมาะสมทางวิศวกรรม
4. ศึกษาความเหมาะสมทางเศรษฐศาสตร์ของโครงการที่มีวิธีการในการดำเนินงานวิธีการต่าง ๆ เพื่อพิจารณาแนวทางเพื่อเลือกในการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ โดยวิธีเงินลงทุนโครงการต่ำสุด (Minimize Project Cost)
5. สรุปผลการศึกษาวางแผนการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำ โดยการจัดลำดับงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กที่สามารถนำมาใช้สำหรับการอุปโภคบริโภค และการเกษตรกรรมจากแหล่งน้ำผิวน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน เพื่อสนองความต้องการของเกษตรกร
6. เสนอแนะแนวทางในการศึกษาศึกษาสภาพของแหล่งน้ำเพื่อการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำในเขตโครงการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรอื่น ๆ ต่อไป
7. จัดทำรายงานวิทยานิพนธ์

1.5 ผลประโยชน์ที่จะได้รับ

การศึกษาวิชาการนิพนธ์นี้ นอกจากเป็นการศึกษาเพื่อนำความรู้ทางวิชาการและการจัดการที่ได้รับจากการศึกษาแล้ว เรียนมาและจากประสบการณ์การทำงานมาประยุกต์ใช้กับงานพัฒนาแหล่งน้ำแล้ว ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาวิจัยนี้ สามารถที่จะประเมินศึกษาสภาพของแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ศึกษาตามหลักวิชาการ ดังนั้น จึงมีความเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ในเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เกษตรกรในเขตโครงการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรสามารถประกอบอาชีพอยู่ได้อย่างครบวงจร
2. จากผลการศึกษา สามารถนำมาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงวิชาการกับผลที่ได้รับจากการตรวจสอบเก็บข้อมูลในสนาม เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ทำการศึกษาและผู้สนใจทั่วไปในการนำเอาวิชาความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. สามารถที่จะนำผลที่ได้จากการศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในภารกิจแผนพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย